

32003L0048

L 157/38

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKEJ ÚNIE

26.6.2003

SMERNICA RADY 2003/48/ES
z 3. júna 2003
o zdaňovaní príjmu z úspor v podobe výplaty úrokov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 94,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže:

- (1) články 56 až 60 zmluvy zaručujú voľný pohyb kapitálu;
- (2) príjem z úspor v podobe výplat úroku z pohľadávok predstavuje pre osoby s bydliskom v jednotlivých členských štátoch zdaniteľný príjem;
- (3) na základe článku 58 ods. 1 zmluvy majú členské štáty právo uplatňovať príslušné ustanovenia svojho daňového práva, ktoré rozlišujú medzi daňovníkmi, ktorí nie sú v tom istom postavení ohľadom ich bydliska alebo ohľadom miesta, kde je investovaný ich kapitál, a prijímať všetky potrebné opatrenia na zabránenie porušovaniu vnútroštátneho práva a predpisov, najmä v oblasti zdaňovania;
- (4) v súlade s článkom 58 ods. 3 zmluvy ustanovenia daňového práva členských štátov určené na boj proti zneužívaniu alebo podvodom by nemali predstavovať prostriedok svojoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania slobodného pohybu kapitálu a platieb, ako je to stanovené v článku 56 zmluvy;
- (5) v neprítomnosti akejkoľvek koordinácie vnútroštátnych daňových systémov pre zdaňovanie príjmu z úspor v podobe výplat úroku, najmä čo sa týka prístupu k úroku prijatému jednotlivcami, ktorí nemajú bydlisko v členských štátoch, jednotlivci usadení v členských štátoch sú v súčasnosti často schopní vyhýbať sa akejkoľvek forme zdaňovania nimi prijatého úroku v ďalšom členskom štáte vo svojom členskom štáte bydliska;
- (6) táto situácia vytvára deformácie v pohyboch kapitálu medzi členskými štátmi, ktoré nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom;
- (7) táto smernica stavia na všeobecnom súhlase, ktorý dosiahla Európska Rada v Santa Maria da Feira 19. a 20. júna 2000 a následne na zasadnutiach Rady Ecofinu

26. a 27. novembra 2000, 13. decembra 2001 a 21. januára 2003;

- (8) konečným cieľom tejto smernice je umožniť, aby príjem z úspor v podobe výplat úroku vlastníkom požitkov v jednom členskom štáte, ktorí sú jednotlivcami usadenými v inom členskom štáte, podliehal účinnému zdaňovaniu v súlade s právnymi predpismi uvedeného štátu bydliska;
- (9) cieľ tejto smernice možno najlepšie dosiahnuť zameraním výplat úroku vyplatených alebo zabezpečených hospodárskymi subjektmi usadenými v členských štátoch na alebo v prospech vlastníkov požitkov, ktorí sú jednotlivcami usadenými v ďalšom členskom štáte;
- (10) keďže cieľ tejto smernice nemôžu dostatočne dosiahnuť členské štáty, pretože nejestvuje žiadna koordinácia vnútroštátnych systémov zdaňovania príjmu z úspor, a keďže z tohto dôvodu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva, spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku sa táto smernica obmedzuje na minimálny rozsah potrebný na dosiahnutie uvedených cieľov a neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na uvedený účel;
- (11) vyplácajúci zástupca je hospodársky subjekt, ktorý vypláca úrok alebo zabezpečuje výplatu úroku na okamžitý prospech vlastníka požitkov;
- (12) pri vymedzovaní pojmu výplata úroku a mechanizmus vyplácajúceho zástupcu by sa tam, kde je to vhodné, malo odkazovať na smernicu Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov pre kolektívne investovanie s prevoditeľnými cennými papiermi (UCITS) ⁽⁴⁾;
- (13) rozsah platnosti tejto smernice by sa mal obmedziť na zdaňovanie príjmu z úspor v podobe výplat úroku z pohľadávok, s výnimkou, *inter alia*, otázok týkajúcich sa zdaňovania požitkov z penzií a poistenia;
- (14) konečný cieľ umožniť účinné zdaňovanie výplat úroku v členskom štáte usadeného vlastníka požitkov na daňové účely možno dosiahnuť prostredníctvom výmeny informácií týkajúcich sa výplat úroku medzi členskými štátmi;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 270 E, 25.9.2001, s. 259.⁽²⁾ Ú. v. ES C 47 E, 27.2.2003, s. 553.⁽³⁾ Ú. v. ES C 48, 21.2.2002, s. 55.⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 375, 31.12. 1985, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/108/ES Európskeho parlamentu a Rady (Ú. v. ES L 41, 13.2.2002, s. 35).

- (15) smernica Rady 77/99/EHS 1977 o vzájomnej pomoci príslušných orgánov členských štátov v oblasti priameho a nepriameho zdaňovania ⁽¹⁾ už členským štátom poskytuje základ pre výmenu informácií o príjme na daňové účely, na ktorý sa vzťahuje táto smernica. Mala by sa okrem tejto smernice naďalej uplatňovať na takú výmenu informácií, pokiaľ táto smernica neustanovuje ináč;
- (16) automatická výmena informácií medzi členskými štátmi ohľadom výplat úroku, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, umožňuje účinné zdaňovanie uvedených výplat v členskom štáte usadeného vlastníka požitkov na daňové účely v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi uvedeného štátu. Preto je potrebné ustanoviť, aby sa členské štáty, ktoré si vymieňajú informácie podľa tejto smernice, nemohli spoliehať na obmedzenia ohľadom výmeny informácií stanovené v článku 8 smernice 77/799/EHS;
- (17) s ohľadom na štrukturálne rozdiely nemôžu Rakúsko, Belgicko a Luxembursko uplatňovať automatickú výmenu informácií v tom istom čase ako ostatné štáty. Počas prechodného obdobia za stavu, keď zrážaná daň môže zabezpečiť minimálnu úroveň účinného zdaňovania, najmä pri sadzbe, ktorá sa zvyšuje progresívne na 35 %, tieto tri členské štáty by mali uplatňovať zrážanú daň z príjmu z úspor, na ktorý sa vzťahuje táto smernica;
- (18) aby sa zabránilo rozdielom v prístupe, Rakúsko, Belgicko a Luxembursko by nemali byť povinné uplatňovať automatickú výmenu informácií dovtedy, kým Švajčiarska konfederácia, Andorrské kniežatstvo, Lichtenštajnské kniežatstvo, Monacké kniežatstvo a Sanmarínska republika nezabezpečia účinnú výmenu informácií na požiadanie ohľadom výplat úroku;
- (19) uvedené členské štáty by mali previesť väčšiu časť svojho príjmu z tejto zrážanej dane členským štátom bydliska požitkov z úroku;
- (20) uvedené členské štáty by mali ustanoviť postup, ktorý umožní vlastníkom požitkov s bydliskom na daňové účely v členských štátoch, aby sa vyhli uloženiu tejto zrážanej dane prostredníctvom oprávnenia svojho vyplácajúceho zástupcu na oznamovanie výplat úroku alebo prostredníctvom predloženia osvedčenia vydaného príslušným orgánom ich členského štátu bydliska daňové účely;
- (21) členský štát bydliska vlastníka požitkov na daňové účely by mal zabezpečiť zamedzenie akéhokoľvek dvojitého zdania výplat úroku, ktoré by mohlo byť dôsledkom uloženia tejto zrážanej dane v súlade s postupmi stanovenými v tejto smernici. Mal by tak urobiť pripísaním tejto zrážanej dane k dobru do výšky, ktorá je dlžná na jeho území, a vrátením akejkoľvek prevyšujúcej čiastky zrážanej dane vlastníkovi požitkov. Napriek tomu, miesto uplatňovania tohto daňového úverového mechanizmu, môže poskytovať vrátenie zrážanej dane;
- (22) aby sa zabránilo narušeniu trhu, táto smernica by sa počas prechodného obdobia nemala uplatňovať na výplaty úroku z určitých obchodovateľných dlžobných cenných papierov;
- (23) táto smernica by nemala členským štátom brániť vo vyberaní iných druhov zrážanej dane z úroku vznikajúceho na ich území, ako je tá, ktorá je uvedená v tejto smernici;
- (24) pokiaľ Spojené štáty americké, Švajčiarsko, Andorra, Lichtenštajnsko, Monako, San Maríno a príslušné závislé alebo pridružené územia členských štátov neuplatňujú opatrenia, ktoré zodpovedajú opatreniam ustanoveným touto smernicou alebo sú také isté, únik kapitálu do týchto krajín a území by mohol ohroziť dosiahnutie jej cieľov. Z tohto dôvodu je pre túto smernicu potrebné, aby sa uplatňovala od toho istého dňa, ako je deň, od ktorého všetky tieto krajiny a územia uplatňujú takéto opatrenia;
- (25) Komisia by mala každé tri roky podávať správu o uplatňovaní tejto smernice a mala by Rade navrhovať akékoľvek zmeny a doplnenia, ktoré sa ukazujú ako potrebné pre lepšie zabezpečenie účinného zdaňovania príjmu z úspor a odstraňovanie neželaných deformácií hospodárskej súťaže;
- (26) táto smernica rešpektuje základné práva a zásady, ktoré sú uznávané najmä Chartou základných práv Európskej únie,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

ÚVODNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Cieľ

1. Konečným cieľom tejto smernice je umožniť, aby príjem z úspor v podobe výplat úroku vykonaných v jednom členskom štáte vlastníkom požitkov, ktorí sú jednotlivcami s bydliskom na daňové účely v ďalšom členskom štáte, podliehal účinnému zdaňovaniu v súlade s právnymi predpismi toho členského štátu.

2. Členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby úlohy potrebné na vykonávanie tejto smernice vykonávali vyplácajúci zástupcovia usadení na ich území, bez ohľadu na miesto usadenia dlžníka pohľadávky, ktorá poskytuje úrok.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 336, 27.12.1977, s. 15. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o prístupení z roku 1994.

Článok 2

Vymedzenie vlastníka požitkov

1. Na účely tejto smernice „vlastník požitkov“ označuje akéhokoľvek jednotlivca, ktorý prijíma výplatu úroku, alebo jednotlivca, ktorému je výplata úroku zabezpečená, pokiaľ neposkytne dôkaz, že nebola prijatá alebo zabezpečená v jeho vlastný prospech, t. j. že:

- a) koná ako vyplácajúci zástupca v zmysle článku 4 ods. 1; alebo
- b) koná za právnickú osobu, subjekt, ktorý je zdaňovaný zo svojich ziskov na základe všeobecných úprav pre zdaňovanie podnikania, UCITS schválenú v súlade so smernicou 85/611/EHS, alebo subjekt uvedený v článku 4 ods. 2 tejto smernice, pričom v poslednom spomenutom prípade označuje meno a adresu uvedeného subjektu hospodárskemu subjektu, ktorý vykonáva výplatu úroku, a uvedený hospodársky subjekt oznamuje takéto informácie príslušnému orgánu členského štátu svojho bydliska/sídla, alebo
- c) koná za ďalšieho jednotlivca, ktorý je vlastníkom požitkov, a oznamuje vyplácajúcemu zástupcovi totožnosť uvedeného vlastníka požitkov v súlade s článkom 3 ods. 2.

2. Pokiaľ vyplácajúci zástupca má informácie, ktoré naznačujú, že jednotlivec, ktorý prijíma výplatu úroku alebo pre ktorého je výplata úroku zabezpečená, nemusí byť vlastníkom požitkov, a pokiaľ sa na uvedeného jednotlivca neuplatňuje odsek 1 písm. a) a ani odsek 1 písm. b), podnikne všetky primerané kroky na stanovenie totožnosti vlastníka požitkov v súlade s článkom 3 ods. 2. Ak vyplácajúci zástupca nie je schopný identifikovať vlastníka požitkov, k predmetnému jednotlivcovi pristupuje ako ku vlastníkovi požitkov.

Článok 3

Totožnosť a bydlisko vlastníkov požitkov

1. Každý členský štát v rámci svojho územia prijíma a zabezpečuje uplatňovanie postupov potrebných na to, aby sa vyplácajúcemu zástupcovi umožnilo identifikovať vlastníkov požitkov a ich bydlisko na účely článkov 8 až 12.

Takéto postupy dodržiavajú minimálne štandardy stanovené v odsekoch 2 a 3.

2. Vyplácajúci zástupca stanovuje totožnosť vlastníka požitkov na základe minimálnych štandardov, ktoré sa menia v závislosti od toho, kedy boli nadviazané vzťahy medzi vyplácającim zástupcom a prijímateľom úroku, nasledovne:

- a) v prípade zmluvných vzťahov, ktoré boli nadviazané pred 1. januárom 2004, vyplácajúci zástupca stanovuje totožnosť vlastníka požitkov, pozostávajúcu z jeho mena a adresy, s použitím informácií, ktoré má k dispozícii, najmä podľa predpisov platných v štáte svojho sídla a smernice Rady 91/308/EHS

z 10. júna 1991 o zabráňovaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí ⁽¹⁾;

- b) v prípade nadviazania zmluvných vzťahov alebo transakcií, ktoré boli vykonávané v neprítomnosti zmluvných vzťahov do 1. januára 2004 alebo po ňom, vyplácajúci zástupca stanovuje totožnosť vlastníka požitkov, pozostávajúcu z mena, adresy a, pokiaľ je k dispozícii, tiež daňového identifikačného čísla prideleného členským štátom bydliska na daňové účely. Tieto údaje sa stanovujú na základe pasu alebo úradného preukazu totožnosti predloženého vlastníkom požitkov. Ak sa v pase alebo v preukaze totožnosti neobjavuje adresa, táto sa stanoví na základe akéhokoľvek iného písomného dokladu totožnosti predloženého vlastníkom požitkov. Ak sa v pase, úradnom preukaze totožnosti alebo v akomkoľvek písomnom doklade totožnosti, prípadne vrátane osvedčenia o bydlisku na daňové účely, predloženom vlastníkom požitkov neuvádza daňové identifikačné číslo, totožnosť sa doplní odkazom na dátum a miesto narodenia vlastníka požitkov, ktoré sú stanovené na základe jeho pasu alebo úradného preukazu totožnosti.

3. Vyplácajúci zástupca stanovuje bydlisko vlastníka požitkov na základe minimálnych štandardov, ktoré sa menia v závislosti od toho, kedy boli nadviazané vzťahy medzi vyplácającim zástupcom a prijímateľom úroku. Na základe týchto podmienok sa miesto bydliska nachádza v krajine, kde má vlastník požitkov svoju trvalú adresu:

- a) v prípade zmluvných vzťahov, ktoré boli nadviazané pred 1. januárom 2004, vyplácajúci zástupca stanovuje bydlisko vlastníka požitkov s použitím informácií, ktoré má k dispozícii, najmä podľa predpisov platných v štáte svojho sídla a smernice Rady 91/308/EHS;
- b) v prípade nadviazania zmluvných vzťahov alebo transakcií, ktoré boli vykonávané v neprítomnosti zmluvných vzťahov do 1. januára 2004 alebo po ňom, vyplácajúci zástupca stanovuje bydlisko vlastníka požitkov na základe adresy spomenutej v pase, v úradnom preukaze totožnosti alebo, ak treba, na základe akéhokoľvek písomného dokladu totožnosti predloženého vlastníkom požitkov a v súlade s týmto postupom: v prípade jednotlivcov predkladajúcich pas alebo úradný preukaz totožnosti vydaný členským štátom, ktorí o sebe vyhlasujú, že majú bydlisko v tretej krajine, sa bydlisko stanovuje prostredníctvom osvedčenia o bydlisku na daňové účely vydaného príslušným orgánom tretej krajiny, o ktorej jednotlivec vyhlasuje, že v nej má bydlisko. V prípade nepredloženia takéhoto osvedčenia sa za krajinu bydliska považuje členský štát, ktorý vydal pas alebo iný úradný doklad potvrdzujúci totožnosť.

Článok 4

Vymedzenie vyplácajúceho zástupcu

1. Na účely tejto smernice „vyplácajúci zástupca“ označuje akýkoľvek hospodársky subjekt, ktorý vypláca alebo zabezpečuje úrok v okamžitý prospech vlastníka požitkov, bez ohľadu na to, či je subjekt dlžníkom pohľadávky, ktorá poskytuje úrok, alebo subjektom povereným dlžníkom alebo vlastníkom požitkov vyplácaním úroku alebo zabezpečením vyplácania úroku.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 166, 28.6.1991, s. 77. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/97/ES Európskeho parlamentu a Rady (Ú. v. ES L 344, 28.12.2001, s. 76).

2. Akýkoľvek subjekt usadený v členskom štáte, ktorému sa vypláca úrok alebo pre ktorého sa úrok zabezpečuje v prospech vlastníka požitkov, sa pri takejto výplate alebo zabezpečovaní takejto výplaty tiež považuje za vyplácajúceho zástupcu. Toto ustanovenie sa neuplatňuje, ak má hospodársky subjekt na základe úradného dokladu predloženého uvedeným subjektom dôvod veriť, že:

- a) je to právnická osoba, s výnimkou právnických osôb uvedených v odseku 5, alebo
- b) jej zisky sú zdaňované na základe všeobecných úprav pre zdaňovanie podnikania, alebo
- c) je to UCITS uznávaná v súlade so smernicou 85/611/EHS.

Hospodársky subjekt, vyplácajúci úrok alebo zabezpečujúci úrok takémuto subjektu usadenému v inom členskom štáte, ktorý sa na základe tohto odseku považuje za vyplácajúceho zástupcu, oznámi meno a adresu subjektu a celkovú čiastku úroku zaplateného alebo zabezpečeného tomuto subjektu príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom je usadený, ktorý tieto informácie posunie príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom je daný subjekt usadený.

3. Subjekt uvedený v odseku 2 má napriek tomu možnosť, aby sa k nemu pristupovalo na účely tejto smernice ako k UCITS, ako je to uvedené v odseku 2 písm. c). Vykonávanie tejto možnosti si vyžaduje vydanie osvedčenia členským štátom, v ktorom je subjekt usadený, a jeho predloženie uvedeným subjektom hospodárskemu subjektu.

Členské štáty stanovujú podrobné pravidlá pre túto možnosť v prípade subjektov usadených na ich území.

4. Pokiaľ hospodársky subjekt a subjekt uvedený v odseku 2 sú usadené v tom istom členskom štáte, uvedený členský štát prijme všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby daný subjekt, konajúci ako vyplácajúci zástupca, dodržiaval ustanovenia tejto smernice.

5. Právnické osoby vyňaté z pôsobnosti odseku 2 písm. a) sú tieto:

- a) vo Fínsku: avoin yhtiö (Ay) a kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag a kommanditbolag;
- b) vo Švédsku: handelsbolag (HB) a kommanditbolag (KB).

Článok 5

Definícia príslušného orgánu

Na účely tejto smernice „príslušný orgán“ označuje:

- a) v prípade členských štátov akékoľvek orgány oznámené členskými štátmi Komisii;

- b) v prípade tretích krajín príslušný orgán na účely dvojstranných a mnohostranných daňových dohôd, alebo, ak takýto nejestvuje, potom je to ten orgán, ktorý je príslušný vydávať osvedčenia o bydlisku na daňové účely.

Článok 6

Definícia výplaty úroku

1. Na účely tejto smernice „výplata úroku“ označuje:

- a) úrok vyplatený alebo pripísaný na účet, ktorý sa týka pohľadávok každého druhu, bez ohľadu na to, či sú zabezpečené hypotékou, alebo nie a bez ohľadu na to, či sú v nich obsiahnuté práva na účasť na ziskoch dlžníka, a najmä, príjem z vládnych cenných papierov a príjem z dlhopisov alebo obligácií, vrátane prémie a ziskov spojených s takýmito cennými papiermi; penále za oneskorené výplaty sa nepovažujú za výplaty úroku;
- b) úrok, ktorý sa nahromadil alebo sa kapitalizoval pri odpredaji, náhrade alebo amortizácii pohľadávok uvedených v písm. a);
- c) príjem pochádzajúci z výplat úroku buď priamo, alebo prostredníctvom subjektu uvedeného v článku 4 ods. 2, ktoré sú rozdeľované:
 - i) UCITS schválenou v súlade so smernicou 85/611/EHS;
 - ii) subjektmi, ktoré majú nárok na základe článku 4 ods. 3;
 - iii) podnikmi pre kolektívne investovanie zriadenými mimo územia uvedeného v článku 7;
- d) príjem realizovaný pri odpredaji, náhrade alebo amortizácii akcií alebo podielov v týchto podnikoch a subjektoch, ak priamo alebo nepriamo prostredníctvom iných podnikov na kolektívne investovanie alebo iných subjektov uvedených nižšie investujú viac ako 40 % svojich aktív do pohľadávok uvedených v písm. a):
 - i) UCITS schválená v súlade so smernicou 85/611/EHS;
 - ii) subjekty, ktoré majú nárok na základe článku 4 ods. 3;
 - iii) podniky pre kolektívne investovanie zriadené mimo územia uvedeného v článku 7.

Členské štáty majú však právo zahrnúť príjem spomenutý v písm. d) do vymedzenia úroku iba v tom rozsahu, pokiaľ takýto príjem zodpovedá ziskom priamo alebo nepriamo pochádzajúcim z výplat úroku v zmysle písm. a) a b).

2. Pokiaľ ide o odsek 1 písm. c) a d), keď vyplácajúci zástupca nemá žiadne informácie ohľadom podielu príjmu, ktorý pochádza z výplat úroku, za výplatu úroku sa považuje celková čiastka príjmu.

3. Pokiaľ ide o odsek 1 písm. d), keď vyplácajúci zástupca nemá žiadne informácie ohľadom percentuálneho podielu aktív investovaných do pohľadávok, akcií alebo podielov vymedzených v uvedenom odseku, uvedený percentuálny podiel sa považuje za vyšší ako 40 %. Ak nemôže určiť čiastku príjmu realizovaného vlastníkom požitkov, za príjem sa považuje výnos z odpredaja, náhrady alebo amortizácie akcií alebo podielov.

4. Ak je úrok určený v odseku 1 vyplatený alebo pripísaný na účet subjektu uvedeného v článku 4 ods. 2 a takýto subjekt nemá nárok na základe článku 4 ods. 3, považuje sa za výplatu úroku takýmto subjektom.

5. Pokiaľ ide o odsek 1 písm. b) a d), členské štáty majú právo požadovať vyplácajúcich zástupcov na svojom území, aby anuализovali úrok počas obdobia, ktoré nemôže presiahnuť obdobie jedného roka, a pristupovali k takému anuализovanému úroku ako k výplate úroku dokonca aj vtedy, ak v tomto období nedošlo k odpredaju, amortizácii alebo náhrade.

6. Odlišne od postupu odsekov 1 písm. c) a d) majú členské štáty právo vylúčiť z definície výplaty úroku akýkoľvek príjem uvedený v tých ustanoveniach od podnikov alebo subjektov zriadených na ich území, pokiaľ investícia do pohľadávok takýchto subjektov uvedených v odseku 1 písm. a) nepresiahla 15 % ich aktív. Podobne, odlišne od postupu odseku 4, majú členské štáty právo vylúčiť z definície výplaty úroku v odseku 1 úrok vyplatený alebo pripísaný na účet subjektu uvedeného v článku 4 ods. 2, ktorý nemal nárok na základe článku 4 ods. 3 a je usadený na ich území, pokiaľ investícia takéhoto subjektu do pohľadávok uvedených v odseku 1 písm. a) nepresiahla 15 % jeho aktív.

Vykonávanie takejto možnosti členským štátom je záväzné pre ostatné členské štáty.

7. Percentuálny podiel uvedený v odseku 1 písm. d) a odseku 3 je od 1. januára 2011 25 %.

8. Percentuálne podiely uvedené v odseku 1 písm. d) a v odseku 6 sa určujú v závislosti od investičnej politiky stanovenej v pravidlách fondu alebo v registračných dokumentoch podnikov alebo subjektov a, v prípade, že chýbajú, s ohľadom na aktuálne zloženie aktív príslušných podnikov alebo subjektov.

Článok 7

Územná pôsobnosť

Táto smernica sa uplatňuje na úrok vyplatený zo strany vyplácajúceho zástupcu usadeného na území, na ktoré sa uplatňuje zmluva, na základe jej článku 299.

KAPITOLA II

VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 8

Informácie oznamované zo strany vyplácajúceho zástupcu

1. Pokiaľ vlastník požitkov má bydlisko v členskom štáte inom, ako je členský štát, v ktorom je usadený vyplácajúci zástupca, minimálny objem informácií, ktoré má vyplácajúci zástupca oznamovať príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom je usadený, pozostáva z tohto:

- a) totožnosť a bydlisko vlastníka požitkov stanovené v súlade s článkom 3;
- b) meno a adresa vyplácajúceho zástupcu;
- c) číslo účtu vlastníka požitkov alebo, pokiaľ toto chýba, identifikáciu pohľadávky, ktorá poskytuje úrok;
- d) informácie týkajúce sa výplaty úroku v súlade s odsekom 2.

2. Minimálny rozsah informácií týkajúcich sa výplaty úroku, ktoré má oznamovať vyplácajúci zástupca, rozlišuje medzi týmito kategóriami úroku a uvádza:

- a) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a): čiastku vyplateného alebo na účet pripísaného úroku;
- b) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. b) alebo d): buď čiastku úroku, alebo príjem daný v uvedených odsekoch, alebo plnú čiastku výnosu z odpredaja, amortizácie alebo náhrady;
- c) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c): buď čiastku príjmu danú v uvedenom odseku, alebo plnú čiastku distribúcie;
- d) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 4: čiastku úroku rozpisanú na jednotlivých členov subjektu uvedeného v článku 4 ods. 2, ktorí spĺňajú podmienky článkov 1 ods. 1 a článok 2 ods. 1;
- e) pokiaľ členský štát vykonáva možnosť na základe článku 6 ods. 5: čiastku anuализovaného úroku.

Členské štáty môžu však obmedziť minimálny rozsah informácií ohľadom výplaty úroku, ktorý má oznamovať vyplácajúci zástupca, na celkovú čiastku úroku alebo príjmu a na celkovú čiastku výnosov z odpredaja, amortizácie alebo náhrady.

Článok 9

Automatická výmena informácií

1. Príslušný orgán členského štátu vyplácajúceho zástupcu oznamuje informácie uvedené v článku 8 príslušnému orgánu členského štátu bydliska vlastníka požitkov.

2. Oznamovanie informácií je automatické a uskutočňuje sa najmenej raz ročne do šiestich mesiacov od skončenia daňového roka členského štátu vyplácajúceho zástupcu za všetky výplaty úroku vykonané počas uvedeného roka.

3. Ustanovenia smernice 77/799/EHS sa uplatňujú na výmenu informácií na základe tejto smernice za podmienky, že ustanovenia tejto smernice nestanovujú inak. Článok 8 smernice 77/799/EHS sa však neuplatňuje na informácie poskytované podľa tejto kapitoly.

KAPITOLA III

PRECHODNÉ USTANOVENIA

Článok 10

Prechodné obdobie

1. Počas prechodného obdobia začínajúceho dátumom uvedeným v článku 17 ods. 2 a 3 a s výhradou článku 13 ods. 1 (1) sa od Belgicka, Luxemburska a Rakúska nevyžaduje uplatňovanie ustanovení kapitoly II.

V súlade s kapitolou II môžu však prijímať informácie od ostatných členských štátov.

Cieľom tejto smernice počas prechodného obdobia je zabezpečiť minimálne účinné zdaňovanie úspor v podobe výplat úroku vyplatených v jednom členskom štáte vlastníkom požitkov, ktorí sú jednotlivcami s miestom bydliska na daňové účely v ďalšom členskom štáte.

2. Prechodné obdobie skončí na konci prvého úplného fiskálneho roka, ktorý nasleduje po neskoršom z týchto dátumov:

— dátum nadobudnutia platnosti dohody medzi Európskym spoločenstvom, po jednomyselnom rozhodnutí Rady, a posledným štátom spomedzi Švajčiarskej konfederácie, Lichtenštajnského kniežatstva, Sanmarínskej republiky, Monackého kniežatstva a Andorrského kniežatstva, ustanovujúcej výmenu informácií na požiadanie, ako je to vymedzené v Modelovej dohode o výmene informácií o daňových záležitostiach OECD z 18. apríla 2002 (ďalej len „modelová dohoda OECD“) ohľadom výplat úroku vymedzených v tejto smernici, vyplácaných vyplácajúcimi zástupcami usadenými na svojich príslušných územiach v prospech vlastníkov požitkov s bydliskom na území, na ktoré sa uplatňuje smernica, okrem súčasného uplatňovania zrážanej dane z takýchto výplat tými istými uvedenými krajinami pri sadzbe vymedzenej pre zodpovedajúce obdobia podľa článku 11 ods. 1,

— dátum, keď Rada jednomyselne odsúhlasí, že Spojené štáty americké sa zaviazali vymieňať si informácie na požiadanie, ako je to vymedzené v modelovej dohode OECD ohľadom výplat úroku, vymedzených v tejto smernici, vykonávaných vyplácajúcim zástupcom usadeným na ich území v prospech vlastníkov požitkov s bydliskom na území, na ktoré sa uplatňuje táto smernica.

3. Na konci prechodného obdobia sa od Belgicka, Luxemburska a Rakúska vyžaduje, aby uplatňovali ustanovenia kapitoly II a prestali uplatňovať zrážanú daň a delenie príjmov ustanovené v článkoch 11 a 12. Ak si počas prechodného obdobia Belgicko, Luxembursko a Rakúsko zvolí uplatňovanie ustanovení kapitoly II, nebude naďalej uplatňovať zrážanú daň a delenie príjmov ustanovené v článkoch 11 a 12.

Článok 11

Zrážaná daň

1. Počas prechodného obdobia uvedeného v článku 10, ak vlastník požitkov má bydlisko v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom je usadený vyplácajúci zástupca, Belgicko, Luxembursko a Rakúsko vyberajú zrážanú daň pri sadzbe 15 % počas prvých troch rokov prechodného obdobia, 20 % počas nasledujúcich troch rokov a potom pri sadzbe 35 %.

2. Vyplácajúci zástupca vyberá zrážanú daň takto:

- a) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a): z čiastky vyplateného alebo na účet pripísaného úroku;
- b) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. b) alebo d): z čiastky úroku alebo príjmu daných v uvedených odsekoch alebo výberom s rovnakým účinkom, ktorý znáša prijímateľ, z plnej čiastky výnosov z odpredaja, amortizácie alebo náhrady;
- c) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c): z čiastky príjmu daného v uvedenom odseku;
- d) v prípade výplaty úroku v zmysle článku 6 ods. 4: z čiastky úroku, ktorú je rozpísaného na jednotlivých členov subjektu uvedeného v článku 4 ods. 2, ktorí spĺňajú podmienky článkov 1 ods. 1 a článkov 2 ods. 1;
- e) pokiaľ členský štát vykonáva možnosť na základe článku 6 ods. 5: z čiastky anualizovaného úroku.

3. Na účely písmen a) a b) odseku 2 sa zrážaná daň vyberá pomerne k obdobiu držby pohľadávky vlastníkom požitkov. Ak vyplácajúci zástupca nedokáže určiť obdobie držby na základe informácií, ktoré má k dispozícii, pristupuje k vlastníkovi požitkov, akoby pohľadávku držal počas celej jej existencie, pokiaľ neposkytne dôkaz o dni nadobudnutia.

4. Ukladanie zrážanej dane členským štátom vyplácajúceho zástupcu nebráni členskému štátu bydliska vlastníka požitkov na daňové účely, aby zdaňoval príjem v súlade s jeho vnútroštátnym právom na základe dodržiavania zmluvy.

5. Počas prechodného obdobia členské štáty vyberajúce zrážanú daň môžu stanoviť, že hospodársky subjekt vyplácajúci alebo zabezpečujúci úrok subjektu uvedenému v článku 4 ods. 2 usadenému v ďalšom členskom štáte sa považuje za vyplácajúceho zástupcu namiesto daného subjektu a vyberá zrážanú daň z uvedeného úroku, pokiaľ daný subjekt formálne nesúhlasil s tým, aby sa jeho meno, adresa a celková čiastka jemu vyplateného alebo zabezpečeného úroku oznámila v súlade s posledným pododsekom článku 4 ods. 2.

Článok 12

Delenie príjmov

1. Členské štáty ukladajúce zrážanú daň v súlade s článkom 11 ods. 1 si ponechajú 25 % zo svojho príjmu a 75 % príjmu prevádzajú členskému štátu bydliska vlastníka požitkov úroku.

2. Členské štáty ukladajúce zrážanú daň v súlade s článkom 11 ods. 5 si ponechajú 25 % z príjmu a 75 % príjmu prevádzajú inému členskému štátu v pomere k prevodom vykonávaným podľa odseku 1 tohto článku.

3. Takéto prevody sa uskutočnia najneskôr do šiestich mesiacov od skončenia daňového roka členského štátu vyplácajúceho zástupcu v prípade odseku 1 alebo daňového roka členského štátu hospodárskeho subjektu v prípade odseku 2.

4. Členské štáty vyberajúce zrážanú daň prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie náležitého fungovania systému delenia príjmov.

Článok 13

Výnimky z postupu zrážanej danej

1. Členské štáty vyberajúce zrážanú daň v súlade s článkom 11 zabezpečia na to, aby vlastníci požitkov mohli požadovať, aby sa nezrážala žiadna daň, jeden z nasledovných postupov alebo obidva naraz:

a) postup, ktorý vlastníkovi požitkov výslovne dovoľuje poveriť vyplácajúceho zástupcu, aby oznamoval informácie v súlade s kapitolou II, pričom takéto povolenie pokrýva všetok úrok vyplatený vlastníkovi požitkov uvedeným vyplácajúcim zástupcom; v takýchto prípadoch sa uplatňujú ustanovenia článku 9;

b) postup, ktorý zabezpečuje, že zrážaná daň sa nevyberá, pokiaľ vlastníci požitkov predložia svojmu vyplácajúceho zástupcov osvedčenie vyhotovené v jeho vlastnom mene príslušným orgánom jeho členského štátu bydliska na daňové účely v súlade s odsekom 2.

2. Na požiadanie vlastníka požitkov príslušný orgán jeho členského štátu bydliska na daňové účely vydá osvedčenie, ktoré uvádza:

a) meno, adresu a daňové alebo iné identifikačné číslo alebo, ak toto chýba, dátum a miesto narodenia vlastníka požitkov;

b) meno a adresu vyplácajúceho zástupcu;

c) číslo účtu vlastníka požitkov alebo, pokiaľ chýba, identifikáciu cenného papiera.

Takéto osvedčenie je platné po dobu nepresahujúcu tri roky. Vydáva sa ktorémukoľvek vlastníkovi požitkov, ktorý oň požiadava, do dvoch mesiacov po podaní žiadosti.

Článok 14

Zamedzenie dvojitého zdanenia

1. Členský štát bydliska oprávneného vlastníka požitkov na daňové účely zabezpečí zamedzenie akéhokoľvek dvojitého zdanenia, ktoré by mohlo byť dôsledkom ukladania zrážanej dane uvedenej v článku 11 v súlade s ustanoveniami odsekov 2 a 3.

2. Ak úrok prijatý vlastníkom požitkov podliehal zrážanej dani v členskom štáte vyplácajúceho zástupcu, členský štát bydliska vlastníka požitkov na daňové účely mu poskytne daňový úver rovný čiastke dane zrazenej v súlade s jeho vnútroštátnym právom. Ak táto čiastka presahuje čiastku dane dlžnej v súlade s jeho vnútroštátnym právom, členský štát bydliska na daňové účely vráti prevyšujúcu čiastku zrazenej dane vlastníkovi požitkov.

3. Ak okrem zrážanej dane uvedenej v článku 11 úrok prijatý vlastníkom požitkov podliehal akémukoľvek inému typu zrážanej dane a členský štát bydliska na daňové účely poskytuje na takúto zrážanú daň daňový úver v súlade s jeho vnútroštátnym právom alebo dohovormi o dvojitém zdanení, takáto iná zrážaná daň sa pripíše k dobru pred uplatnením postupu stanoveného v odseku 2.

4. Členský štát bydliska vlastníka požitkov na daňové účely môže daňový úverový mechanizmus uvedený v odsekoch 2 a 3 nahradiť náhradou zrážanej dane uvedenej v článku 11.

Článok 15

Obchodovateľné dlžobné cenné papiere

1. Počas prechodného obdobia uvedeného v článku 10, ale najneskôr do 31. decembra 2010, domáce a medzinárodné dlhopisy a ostatné obchodovateľné dlžobné cenné papiere, ktoré boli po prvýkrát emitované pred 1. marcom 2001 alebo v prípade ktorých pôvodné emisné prospekty boli schválené príslušnými orgánmi v zmysle smernice Rady 80/390/EHS⁽¹⁾ alebo zodpovednými orgánmi v tretích krajinách pred uvedeným dňom, sa nepovažujú za pohľadávky v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) za podmienky, že sa 1. marca 2002 alebo po ňom nevydávajú žiadne ďalšie emisie takýchto dlžobných cenných papierov. Pokiaľ by však prechodné obdobie uvedené v článku 10 pokračovalo po 31. decembri 2010, ustanovenia tohto článku sa budú naďalej uplatňovať iba ohľadom takých obchodovateľných dlžobných cenných papierov:

- ktoré obsahujú klauzuly o pripočítaní úroku zaplateného v inej krajine („gross-up“) alebo predčasnej náhrade a
- ak vyplácajúci zástupca vymedzený v článku 4 sídli v členskom štáte, ktorý uplatňuje zrážanú daň uvedenú v článku 11, pričom uvedený vyplácajúci zástupca vypláca úrok alebo zabezpečuje výplatu úroku v bezprostredný prospech vlastníka požitkov, ktorý sídli v ďalšom členskom štáte.

Ak sa 1. marca 2002 alebo po ňom uskutoční ďalšia emisia uvedeného obchodovateľného dlžobného cenného papiera emitovaného vládou alebo súvisiacim subjektom, ktorý koná ako správny orgán alebo ktorého úloha je uznávaná medzinárodnou zmluvou, ako sú vymedzené v prílohe, celá emisia takéhoto cenného papiera, pozostávajúca z pôvodnej emisie a akejkolvek ďalšej emisie, sa považuje za pohľadávku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a).

Ak sa 1. marca 2002 alebo po ňom uskutoční emisia uvedeného obchodovateľného dlžobného cenného papiera emitovaného akýmkoľvek iným emitentom, na ktorého sa nevzťahuje druhý pododsek, takáto ďalšia emisia sa považuje za pohľadávku v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a).

2. Nič v tomto článku nebráni členským štátom, aby zdaňovali príjem z obchodovateľných dlžobných cenných papierov uvedených v odseku 1 v súlade so svojimi vnútroštátnymi právami.

KAPITOLA IV

RÔZNE A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 16

Ostatné zrážané dane

Táto smernica nebráni členským štátom vo vybraní iných druhov zrážanej dane, ako sú uvedené v článku 11, v súlade s ich vnútroštátnymi právami alebo dohovormi o dvojitom zdanení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 100, 17.4.1980, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2001/34/ES Európskeho parlamentu a Rady (Ú. v. ES L 184, 6.7.2001, s. 1).

Článok 17

Transpozícia do vnútroštátneho práva

1. Do 1. januára 2004 členské štáty prijímajú a uverejňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uplatňujú tieto ustanovenia od 1. januára 2005 za podmienky, že:

- i) Švajčiarska konfederácia, Lichtenštajnské kniežatstvo, Sanmarínska republika, Monacké kniežatstvo a Andorrské kniežatstvo od tohto istého dňa uplatňujú opatrenia, ktoré sú rovnocenné s opatreniami obsiahnutými v tejto smernici v súlade s dohodami uzatvorenými medzi nimi a Európskym spoločenstvom po jednomyselných rozhodnutiach Rady;
- ii) jestvujú všetky dohody alebo ostatné úpravy, ktoré stanovujú, že všetky príslušné závislé alebo pridružené územia (Normanské ostrovy, ostrov Man a závislé alebo pridružené územia Karibiku) od tohto istého dňa uplatňujú automatickú výmenu informácií tým istým spôsobom, ako je ustanovené v kapitole II tejto smernice (alebo počas prechodného obdobia uvedeného v článku 10 uplatňujú zrážanú daň za takých istých podmienok, ako sú obsiahnuté v článkoch 11 a 12).

3. Rada najneskôr šesť mesiacov pred 1. januárom 2005 jednomyselne rozhodne, či podmienka stanovená v odseku 2 bude splnená, pričom zohľadní dátumy nadobudnutia účinnosti príslušných opatrení v príslušných tretích krajinách a závislých alebo pridružených územiach. Ak Rada nerozhodne, že podmienka bude splnená, konajúc jednomyselne na návrh Komisie, prijme na účely odseku 2 nový dátum.

4. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

5. Členské štáty o nich bezodkladne informujú Komisiu a oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice spolu s tabuľkou, ktorá uvádza, ako sa ustanovenia tejto smernice zhodujú s prijatými vnútroštátnymi ustanoveniami.

Článok 18

Prehodnotenie

Komisija podáva každé tri roky Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. Komisia na základe týchto správ, podľa potreby, navrhuje Rade akékoľvek zmeny a doplnenia smernice, ktoré sa ukazujú ako potrebné na lepšie zabezpečenie účinného zdaňovania príjmu z úspor a odstraňovania neželaných deformácií hospodárskej súťaže.

*Článok 19***Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť 20. deň po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 20***Adresáti**

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 3. júna 2003

Za Radu

predseda

N. CHRISTODOULAKIS

PRÍLOHA

ZOZNAM SÚVISIACICH SUBJEKTOV UVEDENÝCH V ČLÁNKU 15

Na účely článku 15 sa nasledovné subjekty považujú za „súvisiaci subjekt, ktorý koná ako správny orgán alebo ktorého úloha je uznávaná medzinárodnou zmluvou“:

— subjekty v rámci Európskej únie:

Belgicko	Vlaams Gewest (flámsky región) Région wallonne (valónsky región) Région bruxelloise/Brussels Gewest (Bruselský región) Communauté française (francúzske spoločenstvo) Vlaamse Gemeenschap (flámske spoločenstvo) Deutschsprachige Gemeinschaft (nemecky hovoriace spoločenstvo)
Španielsko	Xunta de Galicia (vláda autonómneho spoločenstva Galície) Junta de Andalucía (vláda autonómneho spoločenstva Andalúzie) Junta de Extremadura (vláda autonómneho spoločenstva Extremadury) Junta de Castilla-La Mancha (vláda autonómneho spoločenstva Castilla-La Mancha) Junta de Castilla-León (vláda autonómneho spoločenstva Castilla-León) Gobierno Foral de Navarra (vláda autonómneho spoločenstva Navarrska) Govern de les Illes Balears (vláda autonómneho spoločenstva Baleárskych ostrovov) Generalitat de Catalunya (vláda autonómneho spoločenstva Katalánska) Generalitat de Valencia (vláda autonómneho spoločenstva Valencie) Diputación General de Aragón (vláda autonómneho spoločenstva Aragonu) Gobierno de las Islas Canarias (vláda autonómneho spoločenstva Kanárskych ostrovov) Gobierno de Murcia (vláda autonómneho spoločenstva Murcie) Gobierno de Madrid (vláda autonómneho spoločenstva Madridu) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (vláda autonómneho spoločenstva Baskicka) Diputación Foral de Guipúzcoa (regionálna Rada Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (regionálna Rada Biskajska) Diputación Foral de Alava (regionálna Rada Alavy) Ayuntamiento de Madrid (mesto Madrid) Ayuntamiento de Barcelona (mesto Barcelona) Cabildo Insular de Gran Canaria (ostrovná Rada Gran Canarie) Cabildo Insular de Tenerife (ostrovná Rada Tenerife) Instituto de Crédito Oficial (úradný úverový ústav) Instituto Catalán de Finanzas (finančný ústav Katalánska) Instituto Valenciano de Finanzas (finančný ústav Valencie)
Grécko	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (národný telekomunikačný úrad) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (národná železničná spoločnosť) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (štátna elektrárnska spoločnosť)
Francúzsko	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fond na úhradu dlhu sociálneho zabezpečenia) L'Agence française de développement (AFD) (francúzska rozvojová agentúra) Réseau Ferré de France (RFF) (francúzska železničná sieť) Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (národný diaľničný fond) Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (zväz verejných nemocníc parížskej oblasti) Charbonnages de France (CDF) (ústredie francúzskych štátnych spoločností na ťažbu čierneho uhlia) Entreprise minière et chimique (EMC) (štátna ťažobná a chemická spoločnosť)
Taliansko	Regióny Province Mestá a obce Cassa Depositi e Prestiti (fond vkladov a pôžičiek)
Portugalsko	Região Autónoma da Madeira (autonómna oblasť Madeira) Região Autónoma dos Açores (autonómna oblasť Azory) Mestá a obce

— medzinárodné subjekty:

Európska banka pre obnovu a rozvoj

Európska investičná banka

Ázijská rozvojová banka

Africká rozvojová banka

Svetová banka/MBOR/MMF

Medzinárodné finančné združenie

Medziamerická rozvojová banka

Rozvojová banka Rady Európy

Euratom

Európske spoločenstvo

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andské rozvojové združenie)

Eurofima

Európske spoločenstvo uhlia a ocele

Nordická investičná banka

Karibská rozvojová banka

Ustanovenia článku 15 sa nedotýkajú medzinárodných záväzkov, ktoré členské štáty mohli uzatvoriť vo vzťahu k uvedeným medzinárodným subjektom.

— subjekty v tretích krajinách:

Tie subjekty, ktoré spĺňajú nasledovné kritériá:

1. subjekt sa podľa vnútroštátnych kritérií jasne považuje za verejný subjekt;
 2. takýto verejný subjekt je nekomerčným výrobcom, ktorý spravuje a financuje skupinu činností, hlavne poskytovaním nekomerčných tovarov a služieb určených v prospech spoločenstva, ktoré sú účinne kontrolované vládou;
 3. takýto verejný subjekt je veľkým a pravidelným emitentom dlhu;
 4. príslušný štát je schopný garantovať, že takýto verejný subjekt nebude vykonávať predčasnú náhradu v prípade klauzúl o pripočítaní úroku zaplateného v inej krajine („gross-up“).
-